

„Ahogyan az anya vigasztalja fiát,
úgy vigasztallak én titeket.”
(Ézs 66,13)

EMMAUS

gyülekezeti hírlevél

IX. évfolyam 2. szám, 2016. 05.15. Pünkösd

„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.” Jn 14,26-27

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.”- mondja Jézus. A tanítványoknak pedig – úgy tűnik, - meg van minden okuk a nyugtalankodásra és csüggedésre, hiszen Jézus, akiért otthagyták családjukat, biztos egzisztenciájukat – búcsúzkodik. Ráadásul olyan helyre megy, ahová egyelőre nem követhetik őt. Időrendi sorrendben a János szerinti evangélium 14. fejezetében leírtak, elmondottak távol vannak még Jézus Golgotára vezető útjától, feltámadásától, mennybemenetelétől, de ő fel akarja készíteni tanítványait mindarra, aminek be kell következnie az Atya rendelése szerint. Az elkövetkező események pedig nemcsak nyugtalansággal és csüggedéssel töltik el a tanítványokat, hanem valóságos félelemmel, rettegéssel.

Annyi minden van, ami nyugtalansággal, csüggedéssel, félelemmel tölti el a mi szívünket is. Vannak, akiket megélhetési gondok nyomasztanak, másokat az esetleges kudarcélmények tartanak rettegésben, ha pedig egyéni életünk gondoljaiból távolabbra tekintünk, a kép semmivel sem kecsesetöbb. Terrorveszély, háborús övezetek kialakulása, természeti katasztrófák mind-mind aggodalommal töltenek el, nyugtalanságra, félelemre adhatnak okot.

Jézus vigasztaló üzenete felénk is hangzik, ma is. Több okból kifolyólag sincs okunk nyugtalankodásra, csüggedésre.

Először is azért, mert Jézus ígéje által egy olyan szeretetközösségbe von mindnyájunkat, amely közte és az Atya között áll fenn. Aki ismeri Jézust, az az Atyát ismerte meg. Az Atya Isten maga a Szeretet. Ez a Szeretet Jézust ajándékozta a világnak, hogy általa tanuljuk mi, emberek, hogyan tegyük magunk és egymás számára elviselhetővé, élhetővé ezt a világot, ezt az életet. Jézus ígéje által tanít minket a szeretet útján, Isten útján járni. „Amit szeretnétek, hogy veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjetek embertársaitokkal.” „Szeresd felebarátodat, mint magadat...” Senki sem állíthatja magáról, hogy szereti Jézust, szereti Istent, ha nem szereti felebarátját. Érdemes elgondolkodni azon, milyen is lenne a világ, ha mindenkiel úgy bánnánk, úgy viselkednénk, ahogyan szeretnénk, hogy velünk bánjanak, velünk viselkedjenek az emberek...Aki Jézust szereti, az megtartja az ő ígéit. Komolyan veszi azokat, igyekszik tanításának megfelelően élni. Az ilyen embert az Atya is szereti, „és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála” – mondja Jézus. Nincs ennél csodálatosabb ígéret. Jézus úgy távozik tanítványaitól, hogy közben az Atya Istennel együtt beszállásolja magát az őket szerető, őket hittel elfogadó tanítvány szívében. Nem csak lakásunk könyvespolcán van jelen Isten írott kijelentése, a Szentírás, hanem ott van szívünkben, elménkben, lelkünkben, ha hittel fogadjuk, szeretjük őt és megtartjuk a tőle tanultakat.

Azt jelenti ez, hogy nem vagyunk elhagyatottak. Bármerre járunk, legyünk bármilyen kilátástalannak, kétségbeejtőnek tűnő helyzetben is, tudnunk és éreznünk kell, hogy Isten, az Atya és a Fiú szeretetközösségében vagyunk, ahol nem érhet minket semmi bántódás.

A Pártfogó ígérete a második ok, amiért nem kell nyugtalankodnunk és csüggednünk. Az Atyához készülődő Jézus maga helyett elküldi a Vigasztalót, pontosabban az Atya küldi a Krisztusért, az ő nevében. Azt jelenti ez, hogy a Pártfogó, a Szentlélek ugyanazt a munkát folytatja, amit Jézus elkezdett itt a földön. Jézus tanított, gyógyított, csodákat tett. A Szentlélek – Jézus ígérete szerint mindenre megtanít és eszünkbe juttat mindent, amit Jézus tett, mondott vagy megígért. Jézus nem ígér könnyebb, fájdalommentes életet övéinek, de maga helyett elküldi a Szentlelket, aki vigasztaló, segítő, szószóló, közvetítő, pártfogó... A tanítványok számára ott és akkor ígéret volt mindez a búcsúzkodó Jézus részéről. Mi, pünkösdi keresztyének tudjuk, hogy az ígéret beteljesedett. Nincs az a bánat, vagy szomorúság, amelyben Isten Szentlelke által meg ne tudna vigasztalni. Nincs az a nehéz, kilátástalan, rettenetes helyzet, amelyben Isten Szentlelke által meg ne tudna segíteni, ki ne tudna szabadítani. A segítség, a szabadulás még akkor is adott, ha a mi földhözragadt, véges értelmünk ezt nem érzékeli ott és abban a pillanatban, amikor szabadulásért könyörgünk.

Harmadszor: Jézus békességet ígér. Az ő békességét adja nekünk. Valamennyien tapasztaljuk, micsoda kincs a békesség és milyen rettenetes, ha békétlenség uralkodik bennünk és körülöttünk. Azt is tapasztaljuk, milyen törékeny az a fajta békesség, amit a világ, világi vezetők kínálnak nekünk, vagy mi magunk kötünk magunkkal vagy egymással. Jézus másfajta békességről beszél. A búcsúzó „salom”-ja magát az üdvösséget jelenti. Jelent testi-lelki jólétet. Jelent jó közérzetet, anyagi javakat, bölcsességet, megelégedettséget. Mindent, ami az em-

beri életet boldoggá, kiegyensúlyozottá, megelégedetté teheti. Ám Jézus békessége ennél is többet jelent. Az ő békessége az Istennel helyreállt közösséget jelenti. Azt a közösséget, amelyet elvesztettünk rég, de Krisztus ártatlan szenvedése árán újra elnyerhettünk. A 12-nek mindez ígéret volt csupán. Nekünk beteljesült valóság. Kérjük Isten Szentlelkének erejét, idézze fel bennünk mindezt, valahányszor megpróbáltatásaink közepette félelem, nyugtalanság, csüggedés vesz erőt rajtunk Ámen.

Kovács Erzsébet

Vasárnapi gyerekóra

Amint az a gyülekezet tagjai előtt ismeretes, a vasárnapi Istentisztelettel párhuzamosan egy különálló teremben gyerekórát tartunk a fiatal korosztálynak. Az Emmaus Gyerekcsoport 25 gyermeket számlál, kb. 1évestől 12 évesig. Rajtuk kívül vannak olyan gyerekek is, akikkel egy évben csak pár alkalommal találkozunk, elköltöztek messzire, nyaralnak, rokonlátogatáson tartózkodnak a közelben és eljönnek hozzánk, számon tartják a gyülekezetünket. Nagyon nagy öröm velük is találkozni.

Izgalmas dolog gyerekek között szolgálni. Egyik vasárnap csendben ülnek, mindenre odafigyelnek, énekelnek hangosan, kérdeznek a bibliai történettel kapcsolatban, másik vasárnap mintha nem is ugyanaz a csapat lenne. Hangosan nevetgélnek, beszélgetnek, ellenállnak. Amit beterveztem az órára, annak csak a felét tudom elmondani, a játék sem úgy sikerül, ahogy szerettem volna. Néha azt gondolom magamban: kész csőd volt ez az óra. Kezdek kétségbeesni, hogy mi lesz így velük? Hogy fogják így megérteni a nekik szánt üzenetet? Hogy fogják meghallani az Úr hangját? Aztán Isten megmutatja, hogy tegyem az

Ő kezébe a gyerekeket, a gyerekórát. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadás-sal tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” Fil 4,6. A munkát úgyis Ő fogja bennük elvégezni. És Isten munkálkodik a gyermekek szívében. A gyereksapatunkból többen is bátran vallják meg Istent bárkinek, bárhol és bármikor. „Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet. ”Mt 21,16b. Beszélnek Isten dolgairól társaiknak, imádkoznak azokért a barátokért is, akik nem a gyülekezetünkbe tartoznak, iskolás vagy ovis társukért. Csodálatos, hogy hirtelen jött helyzetekben sokszor a gyerekek vigasztalnak minket teljesen biblikusan. Óriási öröm meglátni Isten munkáját a kicsik életében!

Karácsony és húsvét előtt kézműves foglalkozásokat tartottunk a gyerekeknek, családoknak, ahol együtt készülődtünk az ünnepre. A legutóbbi alkalmon idősebb testvérek is részt vettek, amelyből barátságok is szövődtek. Ezeken az alkalmakon több idő jut a beszélgetésekre, játékra. Testvérekkel együtt lenni nagyon jó!

Kérlek benneteket Testvérek, hogy imádkozzatok az Emmaus gyereksapatért! Imádkozzatok a rokonságaitokban és szomszédságaitokban élő gyermekekért, illetve akikkel bármiféle kapcsolatban vagytok, hogy minél több gyermek ismerhesse meg az Úr Jézus Krisztust! Nagyon sok kisgyermek komoly félelmekkel éli hétköznapijait. Gondoljunk rájuk imádságban! „...mindenkor imádkozniuk kell és nem szabad belefáradniuk.” Lk 18, 1b

Hívunk és várunk minden gyermeket nagy szeretettel a vasárnapi gyerekórákra és a különböző alkalmakra!

Kovácsné Bertóthy Noémi

Hárman az emmausi úton...

Palkó, Péter és Laci együtt mennek az úton. Vannak már hegyek is mögöttük, megtették az út egy részét, van hittapasztalatuk, sokat tudnak Istenről, tudják, hogy mit tett értük Jézus. Jézus társul szegődött melléjük, hogy megismeresse magát velük személyesen, hogy Uruk és Megváltójuk legyen. Most ez a kapcsolat megerősítésre vár. Elértünk a konfirmációig,

az útnak egyik kereszteződéséig. Hogyan tovább, merre, kivel? Bármi, amit tanultak befolyásolja-e útjukat majd? Rá tudnak-e hagyatkozni teljesen a jó pásztor vezetésére?

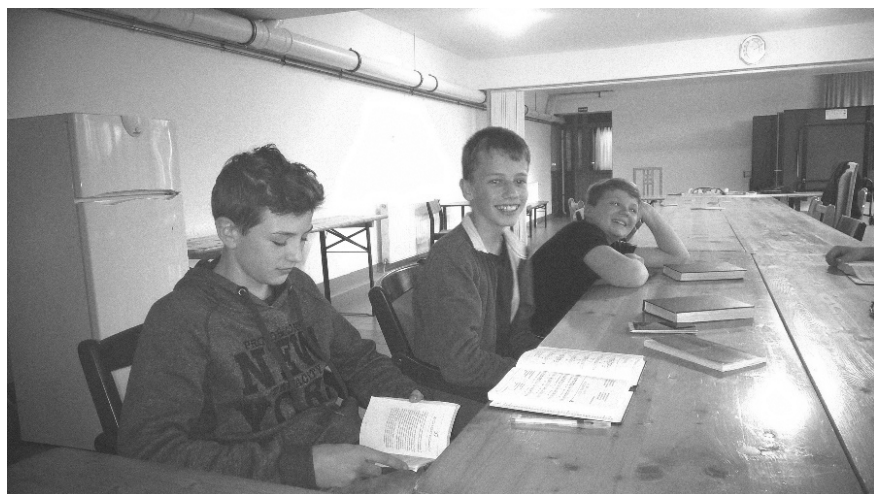
„A pap ajtaján egy este fiú kopogtatott. „Nem vehetek részt a konfirmáción” – jelentette be – „mert még nem érzem át azt teljes komolysággal.” – „Hát komolyabban szeretnéd átérezni?” – kérdezte a pap. „Igen! Így gondoltam. De most még nem megy. Talán a jövő évben.” – „És mit gondolsz: Isten vajon komolyan gondolja ezt a dolgot?” – kérdezte a pap. „Mert nem csak neked kell Isten mellett döntened. Ő téged már 12 évvel ezelőtt kiválasztott magának és az ő számára a dolog nagyon is komoly.” – A fiú egy ideig igen elmerülten maga elé meredt, majd megszólalt: „Talán mégis meg lehetne engem konfirmálni.” – „Meg!” – válaszolta a lelkész.

Így nyugtatta meg Jézus is fiatal, fölkészületlen tanítványait: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.” (János 15,15) Isten részéről a dolog komoly, a mi esetünkben is. „Isten ugyanis nem bánja meg kegyelmi adományát és meghívását.” (Róma 11,25) (Lyngar Einar áhítatoskönyvéből)

Kedves olvasó, te hova jutottál konfirmációd óta? Merre jársz?

Hallod-e, ismered-e a jó pásztor hangját? De jó lenne újra konfirmandusnak lenni, ott állni, tiszta lappal kezdeni, sok kisklástól megmentve lenni! Lehetsz újra konfirmandus, megerősítésre váró tanítvány, veheted hittel az úrvacsorát, mert Jézus érted is meghalt a kereszten. Ha megfáradtál, talán éppen vasárnap a konfirmációi istentiszteleten te is kérheted a megerősítést. Kaptunk Istentől egy személyes példát: lehet sok-sok évi börtön után 57 évesen újat kezdeni? Nincs-e mindennek már vége? Isten szavában keressük a választ. „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – békességet és nem romlást tervezek, reményteljes jövőt adok nektek. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám.”

Jeremiás 29,11-13

Ifjúsági órák

Örömmel tölt el, hogy járhatok az ifjúsági órákra péntekenként. Jelenleg heten vagyunk, a lelkészünkkel együtt, ami mondhatni, egészen szép létszám a kezdetekhez képest. Két amerikai lány is gazdagítja a csapatunkat szeptember óta, akik júniusban hazautaznak ugyan, de szeptemberben újra visszatérnek nagy örömünkre. Úgy tapasztaljuk, hogy Isten megáldja ezt a kis közösséget: a közös imádkozást, éneklést, Biblia tanulmányozást, beszélgetéseket. Az elmúlt karácsonyi műsor nagyon összekovácsolta a csapatot, azóta pedig próbálunk szervezni más programokat is, ahol több idő nyílik egymást jobban megismerni, pl. voltunk már együtt cirkuszban és bowlingozni is. Nemrégén pedig közös vacsorázást szerveztünk, ahova mindenki a maga által készített ételt hozta. Ez már önmagában is elég lett volna, de nagy örömünkre egy Pápua Új Guineában szolgáló misszionárius és az ő tolmácsa is a vendégünk volt ezen az estén. Sok bizonyágtételt mondott el a helyiek életéből, mindezt képekkel illusztrálva és felhívta a figyelmünket a misszió fontosságára. A vacsora zárásaként pedig egyik testvérünk zsonglőr produkciójával lepett meg minket. Azt hiszem, mindannyiunk számára nagyon örömteli esemény volt ez az alkalom. Társaságban lenni mindig jó, testvérekkel együtt méginkább. Az pedig külön ajándék, kegyelem, hogy összegyülekezve Jézus Krisztusban lehetünk együtt. Nem minden országban lehet ezt ilyen szabadon művelni...

A vacsora után hazafelé menet gondolkoztam el azon, hogy az Úr mennyire át tudja formálni az embert. Régen egy ilyen fajta péntek estét elképzelhetetlennek tartottam volna, most pedig a legnagyobb örömmel töltött el és tölt el azóta is. Hála és dicsőség az Úrnak az emberekben elvégzett munkájáért. Sokszor csodákra vágyunk, de én úgy gondolom, hogy ez is az. Hadd legyen ez most itt a reklám helye, ha úgy tetszik.

Hívunk és várunk minden fiataalt nagy szeretettel az ifi alkalmakra. Tudjuk, hogy az Úr munkálja ki az akarást is (Filippi 2), imádkozunk azért, hogy ha Ő is úgy akarja, bővüljön az ifi csapat is. Tanuljunk még többet Róla és erősödjünk meg még jobban a hitben egymás által is.

Fogadjátok szeretettel az alábbi képeket és az Igét.

„Így szólt hozzájuk: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Lk 10,2)

Bertóthy Rita

Út a Teológiára

5 év, 10 szemeszter. Elég hosszú időszak. Szinte átláthatatlannak mondható. Viszont az embernek, ha elérkezik egy fordulóponthoz vagy egy jelentősebb eseményhez, számot kell vetnie arról, mit is tett le az asztalra, miken ment keresztül, mik a kilátásai.

Az egész ott kezdődött, mikor 14 éves koromban „beírtak” konfirmációi oktatásra Bozorády Zoli bácsihoz. Teljesen új volt minden, hiszen előtte csak nagyobb ünnepeken jártunk templomba. Aztán ez egy csapásra megváltozott. Persze nem ment minden gördülékenyen, hiszen serdülőként egy fiatalot nehéz lekötni. Ott van benne az „ide nekem az oroszánt is” érzése. Ez akármennyire bennem volt, szinte tudat alatt ragaszkodtam a gyülekezethez. Szombatról szombatra öröm volt ott lenni, a közösség, a hangulat, minden olyan szeretetteljes volt.

Aztán a Teológián hirtelen minden más lett. Az ifis csapattal már csak ritkán találkozunk, persze így is maradtak életre szóló barátságok, kapcsolatok, amiért mindannyian hálások lehetünk Istennek.

Ahogy tanulóimban is. Az 5 év során voltak persze nehezebben leküzdhető akadályaim, de sikerrel vettem végül azokat is. És olyan áldásos alkalmakban vehettem részt, mint a szupplikációk, Szélrózsa találkozók, passiókörutak, vagy a bakonybéli hétvégék, amelyeken a szolgálatra készítettek bennünket.

Mindig is voltak akadályok, megtorpanások. De úgy gondolom, ezeken Isten segítségével mindig túl tudtam jutni. Egyedül képtelen is lettem volna rá. Ezt kívánom mindenkinek, hogy tapasztalja meg ezt a kegyelmet. Mert érezhetjük olykor-olykor, hogy bezárulnak előttünk kapuk, de higgyük el, hogy lesz, aki újakat nyit meg számunkra.

Előtte most egy Helsinki út nyílt meg. Hosszas egyeztetések után, de engedélyt kaptam arra, hogy éljek ezzel az ösztöndíjjal. Így 1 évet tölthetek a finn testvérek között. Ott tanulhatok, szolgálhatok közöttük és mintegy készülhetek az itthoni küldetésemre is. Remélem, hogy ez is legalább olyan áldásokkal kísért év lehet, amilyenek az eddigiek voltak.

És persze nem feledkezem el küldő gyülekezetemről sem, imádságban hordozom azt, hiszem és tudom, hogy továbbra is olyan örömmel térek majd vissza mindig oda, ahogyan akkor, 14 éves fiúként megtettem. Isten áldjon mindenkit!

Magyar Tamás

Mi a helyzet az ébredéssel?

Elterjedt az a nézet, mely szerint ha sokat beszélünk róla vagy sokat imádkozunk érte, akkor eljön az ébredés, mint valami árfolyamnyereség a tőzsdén. Úgy tűnik, mintha Illés szekerére várnánk az égből, ami a vallásos megtapasztalás édes magaslataira röpít bennünket.

Már annak gyanúsak kellene lennie, hogy amit sokan állítanak, az csak ritkán igaz. De ha igaz, akkor is hamis hangsúlyok kiemelése miatt téves elképzelések alakulnak ki. Úgy látom, hogy ez az ébredéssel kapcsolatban hatványozottan igaz.

Amiatt kételkedem az ébredés népszerű felfogásaiban, mert ezeknek következtében úgy tekintünk rá, mint valami jótékony csodára, mint vallásos tevékenységek reneszánszára, amit megkapunk és ami úgy hagy bennünket, ahogyan vagyunk, csak sokkal boldogabbak és sokkal többen leszünk. Az ébredés nagyon jó beszédtema, ezenkívül körül van véve a szuper kegyesség különös légkörével, csak egy hiba van benne: nem igaz.

A mi hibánk, hogy azt akarjuk: Isten küldjön ébredést a mi igé-nyeink kiszolgálására. Szeretnénk Isten erejét a saját kezünk-

ben tudni, hogy a mi javunkra ír hassuk, hogy a hitről alkotott saját elképzelésünket megéljük. Szeretnénk mi meghatározni a dolgokat, azt a bizonyos szekeret vallásos felhőkön keresztül az általunk kívánatosnak tartott irányba akarjuk vezetni; mindközben természetesen hangosan kiáltjuk: „Dicsőség az Úrnak!”, de csendben, szerényen, nem tolakodóan a dicsőség egy részét bezsebeljük. Kérjük Istent, hogy tüzet adjon az oltárunkra, de nem vesszük észre, hogy az nem Isten oltára. Mint a Baál prófétáinak, egyre frenetikusabb a hangunk, mintha agresszív esküdözésekkel megmozdíthatnánk a mindenható Isten karját. Az egész tévedés az ébredésről alkotott hamis elképzelésekből táplálkozik, ami miatt nem ismerjük fel Isten országának törvényeit, rendjét.

Isten sohasem cselekedett ilyen vagy olyan hangulatból, az ő útjai nem hatásvadászok és nem kiszámíthatatlanok. Nem küld ítéletet, ha azt nem előzte meg törvénytíprás. Még kevésbé ad áldást, ha nem követjük az ő rendelkezéseit. Isten nem szeszélyes.

Egy bizonyos, nem juthatunk előre, ha úgy várjuk Isten segítségét, hogy közben a Szentírásban kinyilatkoztatott igazságát nem vesszük tudomásul. Isten pontosan leírta, hogy mit vár el a gyülekezettől, egyháztól. Megtaláljuk benne azt, hogy mi az üzenet, mi az erkölcs és mik a módszerek, kötelezve vagyunk arra, hogy mindháromban hűségesnek bizonyuljunk. Ma azt tapasztaljuk, hogy sok magát biblikus hitűnek valló keresztényvesz át kontrollálatlanul világi módszereket. Hidegség, világiasság, büszkeség, dicsőségvágy, hazugság, ferdítések, pénzimádat, magamutogatás – mindezek a keresztények között, akik feladták, hogy ragaszkodjanak a tiszta tanításhoz, már nem is titokban teszik, hanem kegyes show-műsoruk elengedhetetlen részeként.

Az ébredés több, mint fecsegés és jobb időkért való imádság. Mielőtt imádkozunk, a gyakorlati cselekvéseinkben is meg kell

térnünk. Nem maradhatunk abban a tévelygésben, hogy miközben megsértjük Isten útjait, a magunk útjára áldást kérünk. Józsué Aj városa ellen küldte harcosait, véres veszteség lett a vége. Arcra borult az Úr ládája előtt és panaszkodott:

„Az ÚR azt felelte Józsuénak: Kelj föl! Miért estél arcra? Vétkezett Izráel, áthágták szövetségemet, amelyre köteleztem őket, mert elvettek a kiirtandó dolgokból, loptak is és titokban a holmijuk közé tették. Azért nem tudtak megállni Izráel fiai ellenségeikkel szemben és azért hátráltak meg ellenségeik előtt, mert utolérte őket az átok. Nem leszek többé veletek, ha nem pusztítjátok ki magatok közül a kiirtani valót.” (Józsué 7,10-12)

Ha elég ostobák vagyunk, akkor az előttünk álló időszakban azzal töltjük az időt, hogy hiába kérjük Istent az ébredésért, közben vakon elmegyünk követeléseink mellett és áthágjuk parancsolatait. De azt is tehetjük, hogy engedelmeskedünk neki és átéljük az engedelmesség áldásait. Kezünkben van Isten ígéje. Olvasnunk kell és megtenni azt, ami le van oda írva, akkor az ébredés is biztos. Úgy jön, ahogyan a szántást és a vetést aratás követi. (A.W.Tozer, The Size of the Soul)

Ne nyugodj bele

Ha azt látod, hogy lelki életed
örömhányos, kiüresedett,
fogytán hited és hálád is vele,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy gyülekezeted
tagjaiban is hűl a szeretet,
nagy része fásult, közönnnyel tele,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy egyházadban is
akad kór, s némely tanítás hamis,
hogy alig látszik KRISZTUS élete,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy fáj e nép, e föld,
hogy magad sem vagy senkinél különb,
s nincs újulás itt, bárhogy kellene,
ne nyugodj bele!

Mert könnyörögni, sírni lehet itt!
Maga a LÉLEK is esedezik,
s minden megbánt bűn semmivé lehet,
ha az Úr veled.

Füle Lajos

GYÜLEKEZETI HÍREK

Isten színe előtt házasságot kötöttek:

*Centeri Dávid és Győri Elizabet
kérték házasságukra Isten áldását.*

*„Ezért elhagyja az ember apját és anyját: és ragaszkodik fele-
ségéhez, és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem
két test, hanem egy. Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne
válassa.” Mk 10,7-9*

A feltámadás reménységében temettük el:

Duklesz Mihályné Máté Zsuzsanna Erzsébet testvérünket.

*Jézus mondja: "Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek
Istenben és higgyetek énbennem!" Jn. 14,1*

Bodrogkeresztúri nyári alkalmak:

*Június 19-24. serdülő csendes hét
Július 3-8. csendes hét felnőttek számára*

*Az serdülő hét költsége 13.000 Ft/fő/hét,
a felnőtt hét költsége 15.000 Ft/fő/hét.
A díjak csak a szállást és az étkezési költséget
foglalják magukban.*

*Lehetőség van részletfizetésre, amit Papp Lászlónál
lehet megtenni.*

Az indulás időpontjáig kell befizetni a teljes összeget.

További program:

Június 4. Jószomszédsági nap, vendég: Boros Lajos

Számlaszámaink:

<i>Nyíregyházi Emmaus Egyházközség:</i>	<i>11744003-20946856</i>
<i>Emmaus Evangélikus Szeretotthon:</i>	<i>11744003-20039156</i>
<i>Emmausért Alapítvány:</i>	<i>11744003-20934312</i>

Elérhetőségeink:

4400 Nyíregyháza, Korányi F. u. 160/A.

Telefon: 06-20-8243085, Fax: (42) 595-469,

E-mail: emmaus@lutheran.hu, www.emmausgyulekezet.hu

